

"OM TANDBERG : Den 3. januar sendte Tandberg arbeiderne ut et brev til samtlige fagforeninger og klubber hvor de oppfordrer alle til å støtte deres kamp gjennom støtteuttalelser. De ber o at slik støtte blir gitt før 15/1. Vi pålegger alle som har mul het til det å presse på for å få vedtatt slike støtteuttalelser

DS.

KAMP og SEIER

JANUAR 1979

SISTE : - Om Tandberg s. 1
- Om støttearbeid til Kampuchea s. 3

INNHOLD :

- LEDER : HÅNDSLAG-KAMPAJNA I MÅL : FULL FART
I ABBONNEMENTS-VERVINGA.

- OM KRIGEN :

MER OM TAKTISKE ALLIANSER

HVA ER EN ALLIANSE ?

HVA GJØR VI NÅR BEGGE SUPERMAKTENE
STÅR I NORGE ?

- OM KOS :

KRITIKK AV KOS.

SVAR FRA RED.

- PARTIJENTER - ANNENRANGS MEDLEMMER ?

- OM KINA'S UTENRIKSPOLITIKK

- OM "KLASSEKAMPEN "

LEDER :

HÅNDSLAG-KAMPAJJA

I MÅL !

FULL FART !

ABBONNEMENTS-VERVINGA

Kamerater !

Pr. 1/1-79 hadde vi nådd 120 % av målsettinga for Håndslag-kampanja. Dette er et bra resultat , og det viser at vi fullt ut er i stand til å nå store resultater i kampanja for å redde KK. Vi fortsetter Håndslag-innsamlinga fram til 13 februar, men fra og med nå må vi legge mesteparten av kreftene inn i ABBONNEMENTSVERVINGA.

Det er bare en fast og stor abonnent-gruppe som på sikt kan sikre avisa. Mange kamerater gjør idag en stor innsats for å selge 3-5 aviser fast i uka. Det er bra , men har du noen gang tenkt på at dersom du verver 3 abonnenter så har du sikra et salg på 13 aviser pr.uke hele året rundt ? Dette viser at løs-salg aldri kan erstatte ei skikkelig verving av abonnenter. Derfor er det helt nødvendig at vi setter alle kluter til i AKSJONSUKA 15-20 JANUAR.

Hvilke metoder skal vi bruke ?

1) Vi må oppsøke alle som abonnerer eller har gjort det for å sikre at de fornyer.

2) Vi må gå på folk som relativt ofte kjøper avisa.

3) Benytte oss av muligheten til å gi usikre folk et måneds-prøveabonnement. Oppsøk dem igjen og diskuter hva de synes om avisa.

4) Legg ike skjul på at avisa er i fare , og at de kan støtte den bl.a. ved å abonnere.

5) Gi folk tilbud etter nivå. Noen synes det for mye å abonnere på dagsavis. Gi dem tilbud om ukeavisa.

6) Pass opp for masing. Mange reagerer negativt på folk som uke etter uke kommer på døra å spør om dem vil abonnere.

7) Diskuter innholdet i avisa med folk. Dette styrker både muligheten for å få dem til å abonnere, og det styrker vår mulighet til å forbedre avisa.

8) La det synes i bygda at det er igang ei kampanje. Plakatet, løpesedler, annonser.

9) Oppsøk biblioteker og kiosker for å få dem til å ta inn avisa

Dette var noen ideer. Vi er overbevist om at den kriget av aksjonsuka vil bli utvikla mange nye og kanskje bedre. Ta den for svært alvorlig på å oppsummere erfaringen slik at vi kan gjøre bruk av den i ei NY AKSJONSUKA i slutten av mars.

Sjølvsagt er L&S-salget også viktig, men vi mener altså at det er underordna abonnementsvervinga. Likefullt tror vi det er en del å hente, og den viktigste metoden er :
Å LÆRE AV DE SOM ER FLINKE TIL Å SELGE. Og da er hverved oppfordret til å skrive om sine erfaringer til "Kamp og Selger."

FRAM FOR EI VELLEKKA AKSJONSUKA !
MÅLST ER HUNDREVIS AV NYE ABBONNENTER !
IENES L&S KLASSEKAMPEN !

KK-angene 12. 07.

FULL STØTTE TIL KAMPUCHEA - Mot Vietnam og Sovjet !

På søndag kom meldinga om at Kambodja var erobra av Vietnam. Det kampucheanske folket var sikkert til sjuende og sist drive okkupantene ut, men inntil det har skjedd så trenger de all den internasjonale støtta de kan få. Hva kan vi gjøre? For det første må vi bruke enhver anledning vi har til å tale Kampuchea's sak. I diskusjoner, på KK-stands, i avisinnlegg, og ved å arrangere åpne møter der det er mulig. For det andre er det vår mening at situasjonen er så alvorlig at vi må kjempe for at støttearbeid for den okkuperte Kampuchea må bli en hovedsak for oss å kjempe for i 3.vorden-komiteene. Og for det tredje må vi så langt det er mulig mobilisere til og gå sjøl i den internasjonale kampen som blir arrangert i Oslo 13-januar.

DS

HVA GJØR VI NÅR BEGGE SUPERMAKTENE STÅR I NORGE ?

Kort svar til Gunnar.

1) Du sier at det jeg kaller taktiske allianser etter din mening er taktiske disponeringer, og du sier deg enig i at vi må foreta slike disponeringer. Et annet sted sier du at den linje jeg står for er å alliere seg med en av supermaktene og det går du imot. Jeg vet ikke om denne uenigheten med deg sjøl bygger på at du ikke helt har bestemt deg for hva jeg mener, men uklart er det i alle fall slik det står nå.

2) Du sier videre at jeg roter med begrepene allianse, taktisk allianse og taktiske disponeringer, og det er kanskje riktig, jeg føler meg ikke helt stas der. Derfor kutter jeg ut bruken av de begrepene så får vi heller finne ut hva ting heter etterpå.

Samtidig vil jeg ta sjølkritikk for at jeg har brukt begrepet taktisk allianse uten å vite skikkelig hva det betydde. Jeg tror det har skapt skinnmenigheter, spesielt i forhold til Egon's innlegg i KUL, juni.

3) Jeg skal kort sammenfatte hva jeg mener :

Når begge supermaktene står i Norge må vi rette geværpipene mot den aggressive makta, det oppadstigende Sovjet, som er den eneste av de to som er i færd med å ta over verden. Det betyr at vi midlertidig må nedlegge den militære kampen mot USA-imperialismen inntil vi har knust den sovjetiske sosialimperialismen. Jeg mener altså at Sovjet er hovedfienden uansett om det er andre okkuperanter i Norge. Eksempel : Sovjet angriper på sør-flanken i Europa. USA sender i all hast styrker til Norge for å sikre seg Nord-flanken, og krigen raser i sør. Hva gjør vi nå ? Angriper USA-troppene ? Jeg mener nei. Nord-flanken er et viktig område for Sovjet som de er nødt til å ta. Derfor vil det være et viktig spørsmål når Sovjet angriper. Vi må forberede oss på kampen mot Sovjet, kreve av det borgerlige militærapparatet at det moter Sovjet og ikke driver krigføring å la 1940 osv. Sjølsagt skal vi ikke fly rundt å klage amerikanske generaler på skulderen og takke for hjelpen, men vi skal heller ikke sprengte våpendepoene deres i lufta. Vi skal klart påpeke konsekvensene til USA og vi skal sjølsagt ikke godta okkupasjonen deres, men å gå inn for militærkamp mot dem under slike omstendigheter er jeg i mot. Det vil være å lukke øya for hvem som er den virkelige aggressoren og hovedfienden, Sovjet. Når kampen raser mellom Sovjet og USA på norsk jord skjerper dette spørsmålet seg. Da har vi følgende valg :

- a. Rette geværpipa mot Sovjet slik forhåpentligvis den borgerlige militærapparat og USA vil gjøre
- b. Slå mot USA og Sovjet samtidig (Slå i alle retninger.)
- c. Slåss mot USA og kanskje det borgerlige forsvaret.
- d. Gi faen i å slåss, mot fedrelandsforræder slik KUL mener og KA sier.

Jeg skal ikke si mer om dette, bare oppfordre Vilgo, Egon og Gunnar til å ta stilling til dette.

4) Til slutt. Du sier, Gunnar, at viss noen av de nå sosialistiske landa blir angripi vi "krigen mot Sovjet ta form av en anti-fascistisk krig." Men Sovjet er da like fascistisk om ikke de nås landa blir angripi. Om krigen blir anti-fascistisk bestemmes av de indre forholda i Sovjet, og ikke etter hvem som blir angripi, at alliansen vil se annerledes ut er ei helt annen sak som ikke har noe med fascisme å gjøre.

MER OM TAKTISKE ALLIANSER.

Her kommer et forsøk på oppklaring i diskusjonen mellom Lars og meg (tidligere innlegg i juni og september).

Først og fremst: Det er tydeligvis en misforståelse mellom Lars og meg på den militære situasjonen. Lars mener han forutsatte at begge supermaktene sto i Norge i den diskusjonen som førte til de to innlegga våre i juni; sjøl polemiserer jeg mot ham uten å vite at han tok dette forbeholdet.

Jeg tror det kan være lurt å systematisere problemet litt, også utifra innlegga til Lars og Gunnar i september. Sann jeg ser det, må norske kommunisters holdning i en krigssituasjon være avhengig av følgende forhold:

I: Krigens karakter (om krigen er en imperialistisk røverkrig, f.eks. mellom USA og Sovjet med deres respektive blokker av kapitalistiske land; eller om krigen er en rettferdig krig, f.eks. hvis Sovjet har angripi det sosialistiske Kina og det har dannet seg en anti-fascistisk og demokratisk allianse mot fascismen).

II: Den militære situasjonen, først og fremst

- om Norge ikke er okkupert,
- om Norge er okkupert av en av supermaktene
- om begge supermaktene står i Norge.

Jeg skal klargjøre hva jeg mener om de forskjellige tilfellene. Hvis krigen er en røverkrig, står vi i samme situasjon som kommunister i små, kapitalistiske land sto i før 1. og 2. verdenskrig. Vi skal forsvare oss mot enhver okkupant, men ikke bli en brikke den ene eller andre blokkas aggressive og hegemonistiske planer. Krigen er da borgerskapets krig, og vi må da føre krig mot krigen og propagandere at arbeiderklassen og dens allierte i de to supermaktene snur borsepipene den andre veien, mot sitt eget borgerskap.

Hvis krigen er en rettferdig krig, f.eks. mellom en anti-fascistisk blokk av Kina, USA og andre land i 2. og 3. verden mot en fascistisk blokk av Sovjet og enkelte land i Øst-Europa og 3. verden, må vi propagandere at vi skal delta i krigen på den anti-fascistiske blokkas side.

Så om den militære situasjonen:

Jeg er enig med Lars i at om begge supermaktene står i Norge, slutter vi en taktisk allianse med den minst farligste (Sovjet) mot den farligste (Sovjet).

Dersom en av dem har okkupert Norge, inngår vi en taktisk allianse med den ~~farligste~~ ^{andre} supermakta, uansett om dette er USA eller Sovjet. (Det var Videne sammenhengen, jeg snakka om at det er gjæret å skille mellom supermaktene). Vi skal imidlertid ikke feie ut den første supermakta ved å la den andre komme inn å ta dens plass. Men vi må være såpass realistiske at vi skjønner at vi kan få en del militær hjelp fra den andre uten at dette vil bli følgen. Vi skulle være dårlige til å utnytte motsetningene i imperialismen om vi så bort fra dette.

Dersom Norge ^{ikke} mot alle odds skulle bli okkupert, er det krigens karakter som avgjør hvordan vi skal stille oss. Dersom krigen er en reverkrieg, propaganderer vi mot begge supermaktene (men med hovedskyttet rettet mot Sovjet som den farligste) og for at proletariatet i disse landa skal gjøre opprør og revolusjon.

Jeg er enig med Gunnar i at det er nødvendig å holde begrepene klare i denne diskusjonen (de tidligere misforståelsene har vist det), men jeg må si at jeg ikke er blitt stort klokere av ditt skille mellom "taktiske disposisjoner" og "taktiske allianser". Og jeg er sterkt uenig i den "reine hender"-holdninga som du tydeligvis har overfor å nytte et taktisk samarbeid med den andre supermakta. Det er ofte mest klatagjærende å gripe fatt i et konkret eksempel, så la oss derfor tenke oss følgende Norske motstandskrefter kjemper ennå mot Sovjet etter en russisk okkupasjon. Motstandsledelsen får beskjed om at vi kan få et flyslipp med et par amerikanske sabotasje-eksperter dersom vi kan ta imot dem og huse dem et sikkert sted i en av våre fjelltrakter. Vi må også forplikte oss til å gi en viss militær støtte (f.eks. avledningsmanøver) under sabotasjen mot viktig sovjetisk krigsproduksjon i Norge. La oss si at amerikanerne også vil ha et permanent opplegg med rapporter om russiske flåteforflytninger langs kysten fra vår side.

Er det ~~det~~ bare en "taktisk disponering" å gå med på dette, eller er det ledd i en taktisk allianse? Er du mot å gå med på dette dersom det fortsatt skulle klare seg fast noen amerikanske NATO-tropper nederst i Østlandsområdet og resten av landet tatt av russere? Eller er du mot det sjøl om landet skulle være kjemisk fritt for amerikanske soldater? (Se bort fra at eksemplet muligens er noe naivt valgt ut fra dagens våpenteknologi).

Til slutt: Det er naturligvis dumt med unødvendige misforståelser, men jeg gidder hverken kommentere din overhendinge indignasjon, Lars, eller ta noen sjølkritikk så lenge jeg ikke skjønner at det hovedsaklig er meg som har rota. Jeg skulle tru at lesere av dette bladet ikke er så overvettets interessert heller. Derimot er de sikkert interessert i om det er enhet eller motsigelse på de synspunktene jeg har fremma for de forskjellige situasjoner foran. Det har hendt en del ting siden sommeren. Grensekrenkelser. Hopen. Ei bok som ytterligere dokumenterer Sovjetens overlegenhet. Dette har gjort at jeg er ytterligere overbevist om at ~~Sannsyn~~ sannsynligheten er STOR for at Sovjet tar Norge i en jafs i starten av 3. verdenskrig, og at sannsynligheten for andre konstellasjoner, som at USA og Sovjet (om e midlertidig) deler kaka, er liten. Jeg ser det derfor som viktig å sikre at partiet er enhetlig og stålsatt på den riktige linje for den første eventualiteten. Det er kanskje en del som trur at det etter alle sommerleirdiskusjoner, studieringer og partidiskusjoner ellers er en nærmest full enhet på dette, men jeg er ikke så sikker på det. Særlig ikke etter å ha lest bl.a. Gunnars innlegg i september.

Viggo.

Hva er en allianse ?

En av debattantene er inne på noe når han prøver å definere hva taktiske allianser er for noe. Det står sikkert motsigelser på USA og andre imperialistmaktens eventuelle landsetting på norsk jord, men la oss i allefall klare opp i begrepene. KKP inngikk en taktisk allianse med Kuomintang, bygd på de felle interessene de hadde. Det politiske grunnlaget for dette var ønsket om å trekke til seg flertallet i Kuomintang, og bygge enhetsfront mot Japan. Den var taktisk fordi den ikke kunne bli varig pga. de borgerlige ledelsen i Kuom., og det var en allianse fordi det eksisterte felles interesser og fordi det var snakk om å samordne kreftene. Dette må skilles fra taktiske disponeringer av sine tropper utifra et militært synspunkt. Dersom vi ikke skyte r på italienske tropper i Norge, men retter børsene mot Sovjet, er ikke det noen taktisk allianse, men en disponering av de militære ressursene. Å kalle dette for en taktisk allianse er like lurt som å hevde at en tilbaketrekking i folkekrigen er det samme som enhet med fienden.

KOS-KRITIKK:

(ILLSINT) LESERINNLEGG FRA JØRGEN HATTEMAKER TIL KONG SALOMON

HVA ER DET SOM ER GALI MED KOS? spør innsenderen som skriver at han vil prøve å bidra til at KOS blir bedre: "Jeg syns nemlig den fungerer svært opp og ned. Jeg vil ta kritikken punktvis og håper at redaksjonen vil svare." Vi-KOS-redaksjonen-lover å gjøre vårt beste! Her følger Hattemakers kritikk:

I. Forsida på KOS har dårlige tegninger. Siste nummer var svært dårlig. Jeg ser en stygg mann, lenker og ei naken jente. Hva er meningen med dette?

II. Siste nr. og også tidligere nr. er skjemma av så dårlig trykkekvalitet at de knapt kan leses. Hvilke ideer om KOS er det som ligger til grunn for at sånt sendes ut?

III. KOS mangler redigering. Med unntak av noen nummer mangler det plan over ledere, diskusjoner, faktamateriale for distriktet osv. KOS kan nemlig fungere linjekvessende for oppgavene våre, få fram fakta om distriktet, løse motsigelser o.l. For å klare det må KOS ha en plan og en arbeidskraftig redaksjonsstab. Har dere disse to tingene i dag?

Jeg håper jeg får svar, spesielt på hvilken rolle redaksjonen sjøl mener KOS skal ha.

Hilsen Hattemakern

SVAR FRA EN I KOS-REDAKSJONEN.

Takk for kritikken, Hattemaker. Jeg synes den er høyst berettiget. Det jeg ser som det viktigste i kritikken din er pkt. III der du spør om KOS har noen plan, og en arbeidskraftig redaksjon. Svaret har fram til nå vært stort sett nei på begge spørsmåla. Nå er det ting på gang som gjør at vi sannsynligvis vil være istand til å rette opp de feila du påpeker. Vi har fått en ny redaksjon der arbeidsmulighetene og kommunikasjonen vil være mye bedre. Når det gjelder plan for KOS så har vi ikke kommet så langt. Men samtidig tror vi at dette nummeret peker framover, innretta på årsplanen med KK-stoff, artikler om arb.kl. og krise osv. Jeg tror dette vil "fungere linjekvessende på oppgavene" som du helt riktig peker på.

Mht. til diskusjonene i KOS så er det riktig at de ikke har vært styrt noe særlig. Disk. om hovedmotsigelsen med kamerat Lars er et stygtt eks. på det. Dessuten har disk. i KOS vært for få og for lite aktuelle. Jeg mener vi må lære av TF på dette feltet. Det er mange viktige diskusjoner som snar est må inn i KOS-spaltene: Kinas utenrikspolitikk, 3.verden teorien osv. Her har jeg også svart på det siste sp.m. ditt, om hvilken rolle KOS bør ha. Jeg mener avisa skal fungere som et bindeledd mellom avdelingene i hele distriktet, der debattene går uavbrutt, og hvor folk ikke skal bli behandla slik kam. Lars har blitt når de vil diskutere. For å gjennomføre ei sams målsetting treng er vi litt tid til å vise hva vi vil og hva vi kan få til. Og vi trenger mange innlegg og mye kritikk. Vi skal love å jobbe for ei bedre avis.

hilsen Salomonsen, nyopptatt
medlem av red.

Partijenter - annenrangs medlemmer?

"Vi avleder våre oppfatninger om organisasjon av våre ideologiske begreper: ingen separate organisasjoner av kommunistiske kvinner. En kvinnelig kommunist hører til som medlem av partiet på samme måten som en mannlig. Med like rettigheter og plikter." (Lenin: Friggjøring av kvinnene. Elan s. 128)

Jeg har hittil vært enig i dette, men har samtidig blitt stadig mer klar over at den særegne kvinneundertrykkinga også rammer kvinner i partiet. Med unntak av et forholdsvis lite antall jenter som ofte skiller seg ut som spesielt "tøffe" er det få som påtar seg ledende partioppgaver, tar ordet på åpne møter, og er skolerte i teori og i organisatorisk arbeid. Svakhetene i Kvinnefronten avspeiler i stor grad nivået hos den kvinnelige partikaderen.

Dette har sjølsagt sammenheng med kvinnens stilling i samfunnet. Mange av oss er uten jobb, har hovedansvar for hjem og unger, og mangler tro på oss sjøl som jenter fløst.

Likevel skulle det være mulig å fostre et langt større antall kvinnelige kadre enn det finns nå. Kadmangelen i partiet skulle tilsi at vi bruker alle de ressursene vi har. Jeg tror at dette er umulig uten at vi legger spesiell vekt på fostring av jenter. Kvinneutvalgene i SK og distriktstyrene burde foreta undersøkelser på hvordan partijentene fungerer. Kanskje avholde kvinnekongreanser som har som målsetting å utvikle kommunistiske jenter til å påta seg ledende oppgaver og ansvar. Den svake kaderfostringa i partiet vil nødvendigvis sette kvinnene tilbake politisk i spesiell grad. Mannfolk har mye lettere for å påta seg oppgaver og ansvar, mens jentene vegrer seg. Sjøl har jeg vært ei av de såkalte "sterke jentene i kommunen, og blir sjølsagt lagt merke til når jeg er den eneste jenta som tar ordet på åpne møter. Dette er i seg sjøl et stort press, og det er fristene å være ekstra tøff for å dekke usikkerhet. I neste omgang skremmer det andre jenter. Tror at mange ledende jenter føler seg dødsens aleine mange ganger, og at det er en enorm styrke om flere jenter trår til. Merker at det er lett å bli bitter på andre partijenter som får lov til å slippe å ta ordet fordi de ikke tør. Jeg synes sjøl det hadde vært fint om partijenter kunne diskutere såne saker seg imellom, støtte hverandre, studere sammen og være mer solidariske med hverandre. Kvinnefronten er sjølsagt et o.k. sted og jobbe sammen, men det er jo partiet som skal fostre oss til å fungere som kommunister i Kf og i andre sammenhenger.

Håper på svar og reaksjoner, enten folk er uenige eller enige, og spesielt fra partisøstre.

Cruella de Ville

TOM SIDE

KAST DERE INN I DISKUSJONEN OM KINAS UTENRIKSPOLITIKK

Ei avdeling i didtriktet har sendt oss et brev der de tar opp en del punkter hvor de er uenige i Kinas utenrikspolitikk. Vi trykker dette for å få igang en diskusjon om emnet, samtidig som avdelinga gis svar etter beste evne.

Uenighetene dreier seg om såpass konkrete saker som ei kranesnedlegging Hua foretok under sitt statsbesøk i Iran tidligere i høst, og om forholdene mellom partiene i Jugoslavia (JKF) og Kina (KEP), for å nevne noe.

Det er bra at slik kritikk kommer til oss, skriftlig og klart uttrykt. For ingen vil vel benekte at det finns mer enn nok av problemer og store uenigheter omkring dette emnet. Og dette gjelder altså ikke bare rundt partiet, men midt inni!

Det rare er at uenighetene blir uttrykt i form av detaljer som ei kranesnedlegging - som avdelinga mener er et handssag til gamle og nye undertrykkere i Iran - samtidig som det ikke står noenting om motsigelser på det viktigste og prinsipielle: Forbindelser eller brudd med shahen av Iran.

Jeg påstår altså ikke at dere dekker over ting, men den lille detalj-uenigheten er desto mer påfallende når kampene i Iran raser hardere enn noensinne, og shahen blir mer og mer avslørt som en av vår tids mest brutale og hensynsløse statsledere.

Saken er vel den at vi langt fra har forstått hva en revolusjonær utenrikspolitikk for et sosialistisk land i virkeligheten bør være. Og om vi har forstått det, så har vi i alle fall ikke makta å gjøre denne politikken forståelig blant venner og sympatisører, blant arbeidsfolk flest og andre som absolutt bør forstå den.

Vi trenger en ~~skikkelig~~ grundig og omfattende diskusjon om emnet for vi kan ikke slå oss til ro med at "utenrikspolitikk er vanskelig" - basta!

Vi trenger synspunkter på

- driver Kina et uklokt taktisk spill ved å pleie forbindelser med fascistregimer som Iran og Chile?
- slår Kina handa av progressive og opposisjonelle i land som Kina har statlige forbindelser med?
- driver Kina et diplomati som ikke blir "forstått" av folk i verden og her til lands?

har KKP fullstendig forlatt marksismen-leninismen i internasjonale spørsmål?

Såne, og mange flere spørsmål bør stilles og diskuteres. Og hvis det ikke etter denne oppfordringa strøymar på med innlegg, så må vi ta det som et dårlig varsel - vi vi'kke ha no' monnolittisk enhet her, nei !

Birger Birkebeiner i KOS-red.

KK-kampanja:

TA PENNEN FATT OG SKRIV INNLEGG

Hallo, alle som strever og sliter med å øke opplagstallet til KK. Kan den som strener forbi dere på gata se på dere at avisa er ei bra avis? Tenk etter!

For det er faktisk sant at KK har gjort framskritt i det siste. Men en ting har dabba av, og det er leserinnlegg og innlegg til diskusjonene som går. Jeg for min del har ikke skrevet et sånt innlegg til KK på to år!! Hva med dere?

Har dere fulgt med i "Kong Sverre"-jrangelen? Der sier Karl V. Han at det finns drøssevis av helslappe film- og andre kunstanmeldelser som ingen løfter en finger i protest mot! Og hva med redaksjonens oppfordring ^{til} kommentarer om sporten - finns det bare rødvin-drunkere i dette partiet? Hva med arbeiderkorrespondentstoff fra distriktet vårt?

Er avisa vår eller er den KK-redaksjonens? Kjemp for å beholde KK, bruk pennen!

Bjørge Bjerkefot